

ordentlig Mangel paa Tilsyn og Kontrol ved dette Vejanlæg. Oprindeligt var Bevilgingen givet ved Tillægsbevilling 1906—07 og 1907—08 og androg ca. 8,000 Kr., og efter at Vejen er anlagt, stikke Entreprenørerne straks af, og fra Administrationens Side sørger man ikke for, forinden de forsvinde, at faa taget Syn over deres Arbejde. Og saa viser det sig, at dette Arbejde er i den Grad mangelfuldt, at man kort Tid efter maa foretage Kørsel ad den tidligere Vej, som denne nye Vej skulde værn en Erstatning for. Der mangler Grus og Skærver, det hele ligger i fuldstændigt Ælte, saaledes at det klart fremgaar af de Oplysninger, der foreligge, at de paagældende Entreprenører i høj Grad have taget Administrationen ved Næsen, og det er altsaa, fordi de paagældende tilsynshavende, hvoraf den ene jo er død, ikke have opfyldt deres Pligt og sørget for at føre det nødvendige Tilsyn under Arbejdet og at foretage den nødvendige Besigtigelsesforretning, inden Arbejdet blev afleveret til Akademiet. Der er blevet ført Klage fra Beboernes Side to Gange over Vejen, efter at Arbejdet var afleveret. Først anden Gang tog man ud og konstaterede, at det var et daarligt Arbejde, men man foretog sig intet videre, og nu foreligger altsaa dette Forslag fra Ministeriet om en Bevilling af omtrent 3,500 Kr. til den nødvendige Udbedring af denne Vej, som i Forvejen har kostet omtrent 8,000 Kr. Det er altsaa henved Halvdelen af det oprindelig bevilgede Beløb, der nu skal efterbevilges. Jeg synes, det er et stift Stykke, der her er præsteret af de paagældende Autoriteter. Jeg vil i alt Fald benytte Lejligheden til at henstille til den højtærede Minister at indskærpe de underordnede Embedsmænd og andre, der have med saadanne Sager at gøre, Nødvendigheden af, at de i Fremtiden se sig noget bedre for og passe noget bedre paa, thi Statskassen kan ikke være tjent med at skulle lade et saadant Arbejde udføre to Gange, forinden det kan siges at være forsvarligt.

Rode: Under Nr. 26 i Betænkningen har et Mindretal, hvori mine Meningsfæller og jeg deltog, taget Forbehold overfor et Forslag om at opføre en Aarpenge af 1,400 Kr. til Generalløjtnant Schroll i Anledning af Ophævelsen af Bestyrelsen for Invalideforsørgelsen, hvor Generalen var administrerende Direktør. Det ses vel af Bemærkningerne, at den Gang Finansernes Centralbestyrelse blev omordnet, blev det betragtet som en Forudsætning, at der

burde tillægges visse Medlemmer af Bestyrelsen for Invalideforsørgelsen en Aarpenge i Stedet for de Honorarer, de havde modtaget i Bestyrelsen. Men det forekommer os, at det ikke heraf fremgaar, at Rigsdagen maa anses for bunden til at bevilge disse Aarpenge, og da selve den Pension, som General Schroll nyder, er den højeste Pension, som Staten giver, finde vi det ikke rimeligt at overskride dette Beløb, fordi der her er Tale om at yde en Aarpenge for en honorarlønnet Stilling. Vi have derfor taget Forbehold for at blive klare over, hvorvidt Rigsdagen maa siges at være bunden eller ikke. Hvis den ikke er det, forbeholde vi os at stemme mod Forslaget om at tillægge General Schroll den foreslaaede Aarpenge.

Kasmus Hansen: Som ærede Medlemmer maaske have lagt Mærke til, findes der i Slutningen af Betænkningen anført et Samraad om Flytning af Hinnerup Station. Dette Samraad er allerede omtalt af den ærede Ordfører, og jeg vil udtale en Tak til denne for hans Tilsagn om, at Finansudvalget vil stille sig velvilligt til dette Spørgsmaal. Spørgsmaalet er rejst, for at Hinnerup Station kan faa Lov til at blive liggende ved den samme Side af Jernbanen, hvor den nu ligger. Jeg vil i al Almindelighed sige, at man ikke skal flytte en Station, medmindre der er tvivgende Grunde derfor, thi naar en Station har ligget paa en vis Plads, lige siden Banen blev anlagt, er det givet, at Forholdene ved Stationen have udviklet sig, som de have, som Følge af, at Stationen er bleven lagt der, hvor den ligger. Alle, der ere kendte paa det Sted, der her er Tale om, ville være klare over, at tvivgende Grunde til at flytte Hinnerup Station ikke foreligge. Tværtimod taler alt mod en Flytning og for at lade Stationen blive liggende. Paa den Side af Banen, hvor Stationen ligger, nemlig den vestlige, findes saa at sige hele Hinnerups Opland. Mindst de $\frac{3}{4}$, maaske de $\frac{4}{5}$ af Oplandet findes paa denne Side. Naar der saaledes ikke foreligger nogen som helst Omstændighed, der taler til Gunst for en Flytning, vil det være i allerhøjeste Grad urigtigt og uretfærdigt at foretage en saadan.

Jeg har tidligere udtalt mig om denne Sag og skal derfor fatte mig kort. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at Vest for Banen, paa hvilken Side Stationen altsaa nu ligger, er der en Mængde Landsbyer, hvis Beboere søge til Hinnerup Station — jeg kunde godt nævne dem, men